

คำเทศนา	จงเป็นสาวก เพื่อสร้างสาวก
ข้อพระคัมภีร์	มัทธิว 28:16-20
โดย	อาจารย์ศรัณย์ ลิขทเกรียงไกร
จัดทำเมื่อ	17 พฤษภาคม 2015

คำนำ:

ตลอด 3 ปีครึ่ง สาวกได้เห็น “แบบอย่างชีวิต” ที่สอดคล้องกับ “คำสอน” ของพระเยซูคริสต์อย่างต่อเนื่อง เมื่อพระองค์ทรงถูกตรึงกางเขน สาวกก็รู้สึกสับสนและหวาดกลัว ดังนั้นตลอด 40 วันสุดท้ายของพระเยซูคริสต์ พระองค์ทรงแก้ไขความเชื่อและรื้อฟื้นหัวใจผู้รับใช้ของพวกเขาขึ้นใหม่ และในเหตุการณ์ตอนนี้จึงเป็นคำสั่งสุดท้ายของพระองค์ ก่อนจะจากลาจากพวกเขาไป

1. การสร้างสาวกเป็น “หัวใจหลัก” ของพระมหาบัญชา (มัทธิว 28:19-20)

คำสั่งสุดท้ายของพระเยซูคริสต์ ตามพระมหาบัญชาในมัทธิว 28:19-20 ประกอบด้วยคำกริยา 4 คำ คือ ออกไป, นำมาเป็นสาวก, บัพติศมา, และสอน ซึ่งพบว่าคำกริยาหลักคือคำว่า “นำมาเป็นสาวก” ซึ่งคำกริยาที่เหลือเป็นการขยายความให้กับคำๆ นี้ ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า การสร้างสาวกเป็น “หัวใจหลัก” ของพระมหาบัญชา ซึ่งเป็นกุญแจแห่งความสำเร็จที่ยั่งยืนและการเกิดผลแบบทวีคูณ

การสร้างสาวกจึงควรเป็นเรื่องสำคัญที่สุดของทุกคริสตจักร เพราะพระเจ้าทรงปรารถนาให้เรานำชนทุกชาติมาเป็นสาวกของพระองค์ (มัทธิว 28:19) โดยเริ่มต้นจาก “เราเป็นสาวกที่ดีของพระองค์ก่อน” เพื่อเราจะสามารถเป็นแบบอย่างและ “สร้างสาวก” ต่อไปได้ไม่รู้จัก เช่นเดียวกับ “การเป็นผู้นำที่ดี” ซึ่งต้องเริ่มต้นจากการเป็น “ผู้ตามที่ดี” ก่อน การสร้างสาวกก็ต้องเริ่มต้นจากการมีแบบอย่างในการดำเนินชีวิตที่ถูกต้องกับพระคริสต์ก่อน จึงจะสามารถถ่ายทอดไปยังสมาชิกของคริสตจักร, ดูแลทั้งจิตวิญญาณ จิตใจ ร่างกายของพวกเขา และสร้างพวกเขาให้เป็นสาวกของพระองค์ จนถ่ายทอดจากสมาชิกคนหนึ่งไปยังคนถัดไปเรื่อยๆ ได้

2. การเป็นสาวกและการสร้างสาวกของพระเจ้า (มัทธิว 28:19-20)

ในพระมหาบัญชาของพระเยซูคริสต์ (มัทธิว 28:19-20) เริ่มต้นด้วยคำว่า “เพราะฉะนั้น” ซึ่งแสดงความเป็นเหตุเป็นผลกับพระวจนะก่อนหน้านั้น โดยพระเยซูตรัสว่า “...สิทธิอำนาจทั้งในสวรรค์ก็ดี ในแผ่นดินโลกก็ดีทรงมอบไว้กับเราแล้ว...” (มัทธิว 28:18) แล้วจึงตามด้วยคำสั่ง (คำกริยา) คำแรกคือ “จงออกไป” ซึ่งในภาษากรีกมีความหมายว่า “to die, to live หรือ ตายหรือมีชีวิตอยู่” ดังนั้นพระเยซูจึงปรารถนาให้ผู้เป็นสาวก เริ่มต้นด้วย ความมั่นใจในสิทธิอำนาจของพระเยซูคริสต์ แล้วจึงดำเนินชีวิตให้สัมพันธ์กับความเชื่อในพระองค์ผู้ทรงเป็นพระเจ้าสูงสุด ไม่ว่าจะต้องตายหรือมีชีวิตอยู่ ก็เพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้าผู้ทรงพระชนม์

นอกจากนี้ ผู้เป็นสาวกจำเป็นต้องบัพติศมาในพระนามของพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ด้วย (มัทธิว 28:19) โดยคำว่า “บัพติศมา” ในภาษากรีกหมายถึง จุ่มมิด หรือ เต็มล้น ดังนั้น บัพติศมาในพระนามพระบิดา และพระบุตรจึงเป็นการเต็มล้นในพระคุณผ่านการวายพระชนม์บนกางเขนของพระเยซูคริสต์ และการบัพติศมาในพระนามพระวิญญาณบริสุทธิ์ ก็คือการเต็มล้นด้วยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ตามพระสัญญาของพระเยซูคริสต์ (กิจการ 1:4-5)

โดยการเต็มล้นในพระวิญญาณบริสุทธิ์นี้ สาวกจึงได้รับพระราชทานฤทธิ์อำนาจตามที่ทรงสัญญาไว้ (กิจการ 1:8) ซึ่งคำว่า “ฤทธิ์อำนาจ” (ภาษากรีก Dunamis) หมายถึง เรี่ยวแรง, กำลัง, พลังอันอัศจรรย์ เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาสมทบชีวิตของพวกเขา (กิจการ 2:1-4) ก็ทรงนำการเปลี่ยนแปลงอันยิ่งใหญ่ พร้อมทั้งเรี่ยวแรง, กำลัง, และพลังอันอัศจรรย์มาสู่ชีวิตของพวกเขาจริงๆ โดยก่อนหน้านี้ เมื่อพระเยซูทรงถูกตรึงที่กางเขน พวกเขา รู้สึกกลัวและสับสน แต่เมื่อได้รับบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว พวกเขาก็ลุกขึ้นเป็นพยานเรื่องพระเยซูคริสต์ต่อหน้าคนจำนวนมากอย่างกล้าหาญ (กิจการ 2:14) และรับใช้ด้วยกำลังเรี่ยวแรงที่มาจากพระเจ้า ไม่ใช่ใช้ด้วยกำลังของพวกเขาเองซึ่งอาจหมดลงได้

นอกจากนี้ พระเยซูยังปรารถนาให้สาวกถือรักษาสิ่งสารพัดซึ่งพระองค์ทรงบัญชาไว้ด้วย (มัทธิว 28:20) คำว่า “ถือรักษา” ในภาษากรีกหมายถึง ดูแลรักษา, ปกป้อง, ทำตามคำสั่งให้สำเร็จ สาวกจึงมีหน้าที่ “ยืนหยัดและปกป้องในความจริง” ที่พวกเขาได้เห็น, ฟัง, และเรียนรู้จากพระองค์ตลอด 3 ปีครึ่งที่ผ่านมา และ “ถ่ายทอด” ให้กับผู้เชื่อคนอื่นๆ เพื่อพวกเขาจะถูกสร้างเป็นสาวกในเวลาต่อมาได้จนสำเร็จ

การกระทำเหล่านี้เป็นการแสดงตัวเป็น “สักขีพยาน” (Martyr) ของพระเยซูคริสต์ นั่นคือ การเป็นผู้ที่ยอมสละชีวิตของตนเพื่อความเชื่อ แทนที่จะยอมทรยศความจริงเพื่อรักษาชีวิตบนโลกไว้ แต่สูญเสียชีวิตนิรันดร์บนสวรรค์ไป ชีวิตของอัครสาวกทั้งสิบสองคนของพระเยซูคริสต์ก็เป็นเช่นนั้นจริงๆ พวกเขาทุกคนยอมสละชีวิตของตนเองเพื่อยืนหยัดในความเชื่อของพวกเขาสองสิ่ง คือ พระเยซูคริสต์ทรงวายพระชนม์บนไม้กางเขนและทรงฟื้นพระชนม์จากความตาย และพระองค์ทรงเป็นพระเจ้า นอกจากนี้ยังมีสาวกอีกมากมายที่ยอมอุทิศชีวิต, ลำบากเหนื่อยยาก, แม้กระทั่งยอมแลกด้วยชีวิต เพราะมั่นใจว่าสิ่งที่พวกเขาเชื่อนั้นเป็นความจริง คือ พระเยซูคริสต์ทรงเป็นทางนั้น เป็นความจริง และเป็นชีวิต (ยอห์น 14:6)

ดังนั้น คำสั่งสุดท้ายของพระเยซูคริสต์คือ “การสร้างสาวก” ซึ่งการเป็นสาวก หมายถึง ผู้ที่ออกไปเป็นพยานยืนยันถึงการทรงพระชนม์อยู่ของพระเยซูคริสต์และข่าวดีเรื่องการทรงไถ่โดยพระคุณ, ผู้ที่ดำเนินชีวิตด้วยกำลังจากการเต็มล้นในพระวิญญาณบริสุทธิ์, และยืนหยัดในความจริงของพระเจ้า แม้ต้องแลกด้วยชีวิตก็ตาม เพราะพวกเขารู้ดีว่า ชีวิตที่ยืนหยัดของพวกเขาจะส่งผลต่อความเชื่อของคนอีกมากมาย นั่นคือ “การเป็นสาวก” โดยเริ่มต้นจากเราตัดสินใจเป็นสาวกแท้ของพระเยซูคริสต์ก่อน แล้วจึงตามด้วย “การสร้างสาวก” โดยเป็นแบบอย่างและสักขีพยานให้ผู้เชื่อตัดสินใจติดตามพระเยซูคริสต์ (เป็นสาวก) ต่อไป

คำถามเพื่อการอภิปราย

1. ท่านจะเป็นสาวกที่ดีของพระคริสต์ได้อย่างไร?
2. ท่านคิดว่าการเป็น “ผู้เชื่อในพระคริสต์” และการเป็น “สาวกของพระคริสต์” มีความแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร?
3. ท่านคิดว่าขั้นตอนการสร้างสาวกที่ถูกต้องควรเป็นอย่างไร?
4. บุคคลใดบ้างในพระคัมภีร์สามารถเป็นแบบอย่างในการสร้างสาวกได้ อย่างไร?